

[Hanne Reintoft.]

også kommer med et ændringsforslag til bi-standsloven på dette punkt.

Det ligger ganske klart, at hvis man ikke får netop pensionstillægget, som socialministeren jo godt ved medfører en række andre ydelser, medicinkort og så mange andre små lettelser, så rammer det hårdt. Fordi det faktisk bliver en større sum af ydelser, man ikke får, og fordi der er en mindre ægtefælleindtægt, så er det tit meget uheldigt og meget bittert at skulle miste det. Når man så snakker med de rige: jeg var nede her for nylig hos de kommunale smede i København, der har en lille bitte, beskeden pension ved siden af — de var jo alle sammen ramt af den lovgivning, de var i øvrigt næsten færdige med at være socialdemokrater af samme grund — og de måtte alle sammen af med noget af deres hustrutillæg. Er det de rige, dem, der livet igennem har gået og sparet op til en lille bitte ekstrapension for at have det tåleligt og kunne bevare sommerhuset? Er det dem, hr. Albertsen, vi skal til livs? Det vil jeg gerne have svar på.

Politikerne i dette land opfordrer altid folk til at spare op. Den lovgivning, man har gennemført i de sidste år, gør simpelt hen den, der sparer en smule op, til grin. Er man pensionist og har bare 30.000-35.000 kr. sparet op, så bliver man til grin, fordi man simpelt hen ikke får de ganske almindelige ydelser, som man havde fået, hvis man ikke havde gjort det.

Det er ikke rimeligt hverken at gøre folk til grin eller diskriminere vores kvinder. Det er måske urimeligt at give folkepension til de rige, men så lad os tage det op som et generelt problem og ikke som et kvindeproblem.

Albertsen (S):

Kun to korte bemærkninger. Den ene den gælder retsforbundets ordfører, hr. Ib Christensen, der tillod sig at sige, at her drøfter vi altså en lov, som er et fortræffeligt eksempel på det lovjaskeri, det gamle folketing præsterede. Nu er der jo stadig væk medlemmer af det høje ting, som også var medlemmer på det tidspunkt, denne lovgivning blev behandlet, og også nogle, der var med i udvalgsarbejdet, og jeg tror, jeg har ret til at sige, at det var et overordentlig krævende arbejde, som tog overordentlig

lang tid, og hvor der var et væld af papirer, et væld af samråd, et væld af drøftelser, og vi havde alle sammen en fornemmelse af, at da det arbejde var overstået, havde vi præsteret et hæderligt stykke arbejde. Så derfor må jeg totalt afvise denne betragtning. Jeg var også ordfører for lovforslaget dengang.

Så vil jeg også gerne sige, at når det bliver anført, at vi ikke havde nogen som helst viden om merudgiften, så er dette ej heller rigtigt. Hvis hr. Ib Christensen havde gjort sig den ulejlighed at studere disse papirer, ville han have set, at der udtrykkelig var anført, hvilke merudgifter det drejede sig om.

Så vil jeg gerne ganske kort sige, at det havde klædt fru Hanne Reintoft, om hun havde erkendt sin urigtige påstand om sammenhængen mellem denne lovgivning og EF-medlemskabet.

Desværre tillader tiden ikke, at jeg går ind i dybere overvejelser. Min tid er udløbet.

Ib Christensen (DR):

Jeg betvivler ikke, at man har haft masser af samråd og har gjort et stort arbejde med hensyn til denne lovgivning, men det jeg hæftede betegnelsen lovjaskeri på, var de udgiftsmæssige konsekvenser.

Jeg betvivler heller ikke, at man har fået nogle overslag, der måske var pålidelige med hensyn til de udgiftsmæssige konsekvenser, men den samfundsøkonomiske stilling tillod jo altså ikke, at disse konsekvenser blev båret af samfundet, og det var jo derfor, man måtte lave lovgivningen om.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hanne Reintoft) (DKP):

Det er jo i hvert fald svært for hr. Albertsen at bortforklare, at denne lovgivning passer som hånd i handske til EF's lovgivning, men jeg mangler et svar fra hr. Albertsen på, om socialdemokratiet nu, der er snakket så meget om de rige, vil gå med til at lave om på den fulde folkepension. Hvis ikke, synes jeg hele den argumentation var meget svag.

(Kort bemærkning).

Albertsen (S):

Det er ikke ukendt, at den lovgivning, vi